REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Trg kralja Tomislava 36, Velika Gorica

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji toga suda Ivani Klaić Žlepalo, a na prijedlog višeg sudskog savjetnika Luke Perkovića, u parničnom predmetu tužitelja NON ARHITEKTURA d.o.o., Zagreb, Trg Vladka Mačeka 5, OIB: 39255768470 kojeg zastupa punomoćnik Aleksandar Crnković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Crnković i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženice Sanje Bilić, Gradići, Braće Radić 28, OIB: 68327867248, koju zastupa punomoćnik Vedran Lovreković, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 22. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i tuženice, 3. studenog 2026.,

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ranke Spevec iz Velike Gorice, poslovnog broja UPP/OS-Ovrv-249/2025, sudski predmet Ovrv-1491/2025 od 16. svibnja 2025., u dijelu u kojem se nalaže tuženici Sanji Bilić, Gradići, Braće Radić 28, OIB: 68327867248, platiti tužitelju NON ARHITEKTURA d.o.o., Zagreb, Trg Vladka Mačeka 5, OIB: 39255768470, iznos od 2.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 15. kolovoza 2024. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku petnaest dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ranke Spevec iz Velike Gorice, poslovnog broja UPP/OS-Ovrv-249/2025, sudski predmet Ovrv-1491/2025 od 16. svibnja 2025., u dijelu u kojem je naloženo tuženici da tužitelju isplati troškove ovršnog postupka u iznosu 275,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama.

III. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 1.775,00 EUR, zajedno sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 3. studenog 2026., pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku petnaest dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.466,45 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj, NON ARHITEKTURA d.o.o., Zagreb, Trg Vladka Mačeka 5, je kao ovrhovoditelj na temelju vjerodostojne isprave kod javnog bilježnika Ranke Spevec iz Velike Gorice, pokrenuo ovršni postupak protiv tuženice Sanje Bilić, Gradići, Braće Radić 28, te je ishodio rješenje o ovrsi, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-249/2025, sudski predmet Ovrv-1491/2025 od 16. svibnja 2025., prema odredbama Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022 i 6/2024; dalje – OZ).

2. Tuženica je, kao ovršenica, protiv tog rješenja o ovrsi pravovremeno izjavila prigovor, u kojem je osporila osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Pri tome je istaknula da izvadak otvorenih stavaka koji je dio prijedloga za ovrhu nije vjerodostojna isprava u smislu odredbi OZ-a, jer se na temelju izvoda otvorenih stavaka uopće se ne može raspoznati na koji dug se isti odnosi, radi čega se ne radi o vjerodostojnoj ispravi. Slijedom svega navedenoga, tuženica predlaže sudu da odbaci prijedlog za ovrhu kao nedopušten, podredno da nastavi postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga te da nakon provedenog postupka odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, uz obvezu tužitelja da naknadi tuženiku troškove postupka. Slijedom iznesenog, ovaj je sud citirano rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene ovršne radnje te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Ovrhovoditelj, sada tužitelj, je u odgovoru na prigovor ovršenice, sada tuženice, u bitnome naveo da su prigovori tuženice neosnovani, odnosno neutemeljeni. Navodi da je predmetni ovršni postupak pokrenut na temelju Izvatka iz poslovnih knjiga od 26. veljače 2025., koji je izrađen u potpunosti u skladu s odredbama članka 31. OZ-a i time predstavlja vjerodostojnu ispravu podobnu za provođenje ovrhe. U odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva, tužitelj ističe kako je osnova potraživanja Ugovor o izradi projektno-tehničke dokumentacije sklopljen 6. studenog 2023. između tužitelja kao izvršitelja i tuženice kao naručitelja za potrebe izgradnje zgrade stambene namjene na lokaciji Bratstvo I broj 18. Ugovorom o izradi projektno-tehničke dokumentacije ugovorene strane su jasno odredile međusobna prava i obveze (dalje: Ugovor). Tako je tužitelj potpisom Ugovora preuzeo obvezu izrade i isporuke projektne dokumentacije koja obuhvaća: idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt i troškovnik projektiranih radova. Tuženica se sa svoje strane obvezala da će, za svaku pojedinačno isporučenu fazu projekta, isplatiti tužitelju naknadu u neto iznosu 3.300,00 EUR, na što se obračunava porez na dodanu vrijednost, i to na način i prema dinamici definiranoj člankom 3. Ugovora - kroz četiri uzastopne situacije. U skladu s ugovornim obvezama,

tužitelj je u cijelosti, stručno i pravodobno izvršio i treću ugovorenu fazu - izradu glavnog projekta. Isto tako, tužitelj ističe da je uz tehničku dokumentaciju, tuženici dostavljen i Zahtjev za izdavanje građevinske dozvole, koji je tog dana podnesen Upravnom odjelu za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša - Ispostava Velika Gorica. Tužitelj navodi da ova činjenica dodatno potvrđuje da je projektna dokumentacija bila potpuna, tehnički ispravna i upotrebljiva, odnosno da je tužitelj svoju ugovornu obvezu u cijelosti i pravodobno ispunio, na način koji omogućuje njezino korištenje u upravnom postupku. Tužitelj ističe da iz cjelokupne komunikacije koja je protekla između stranaka jasno proizlazi da je tijekom izvršavanja ugovora postojala suradnja i suglasnost stranaka, bez primjedbi ili osporavanja ugovornih isporuka od strane tuženice, kao i to da ni u jednom trenutku nije iskazan prigovor niti na obujam ili kvalitetu izvršene usluge, kao ni na pravovremenost isporuke pa je osnovanost tužiteljeva potraživanja očito neupitna i pravno utemeljena. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, tužitelj navodi da je, u skladu s isporučenom uslugom, tuženici 31. srpnja 2024. izdao račun broj 22/NON/1, u ukupnom iznosu od 4.125,00 EUR, koji zbroj se sastoji od iznosa 3.300,00 EUR uvećan za iznos PDV-a u visini 825,00 EUR. Tužitelj naglašava da je 30. rujna 2024., tuženica djelomično podmirila prethodno navedeni račun u iznosu 2.125,00 EUR, bez ikakvih prigovora ili uvjetovanja, čime je nesporno priznala valjanost i dospjelost barem tog dijela tražbine, ali da je preostalo za platiti ostatak iznosa od 2.000,00 EUR i to bez ikakvog osnovanog pravnog razloga ili pozivanja na bilo kakvu opravdanu zapreku za isplatu. Tužitelj je predložio i izvođenje dokaznog prijedloga saslušanja zakonskog zastupnika tužitelja na okolnost sklapanja i primjene Ugovora, te financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost preostalog duga. Slijedom navedenog, tužitelj navodi da sud održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi te da tuženicu obveže da tužitelju naknadi troškove ovog postupka uvećano za zatezne kamate od donošenja presude do isplate.

4. Tuženici je dostavljen podnesak tužitelja sa pripadajućim prilozima na očitovanje te se tuženica, po punomoćniku, podneskom od 7. listopada 2025. očitovala na podnesak tužitelja od 28. srpnja 2025. navodeći da se koncem listopada 2023. odlučila za izgradnju objekta u Velikoj Gorici na lokaciji Bratstvo I br. 18, na k.č.br. 2489, k.o. Velika Gorica. Na inicijalnom sastanku jasno su izražene ideje naručitelja (tuženice), a to je izrada projektne dokumentacije za prizemnicu s mogućnošću naknadne izgradnje kata identičnog rasporeda. Tužitelj i tuženica su 6. studenog 2023. sklopili Ugovor o izradi projektno - tehničke dokumentacije te je tuženica 7. studenog 2023. uplatila tužitelju dogovoreni avans u iznosu od 3.300,00 EUR. Tuženica nadalje ističe prigovor prekoračenja rokova iz ugovora, navodeći da je u članku 8. predmetnog Ugovora dogovoreno da se Idejni projekt ima izvršiti u roku 30 dana, glavni projekt u roku 60 dana, izvedbeni projekt u roku 20 dana, troškovnik radova u roku 10 dana, sve od dana potpisivanja Ugovora kako je i definirano Ugovorom. S time u vezi, tuženica navodi kako tužitelj u svojem podnesku od 28. srpnja 2025. neopravdano preskače ranije ugovorene faze od kojih je svaka bila u zakašnjenju, a da sam priznaje da je izradu glavnog projekta dostavio 31. srpnja 2024. godine, odnosno 175 dana kasnije no što je bilo predviđeno ugovorom. Već prilikom izrade prve faze projekta izvršitelj, ovdje tužitelj bio je u zakašnjenju 44 dana, unatoč tome što je tuženica od samog početka suradnje jasno komunicirala koje zahtjeve ima u odnosu na cijeli projekt, tako i na početnu fazu izrade idejnog projekta. U odnosu na navode tužitelja vezane za Zahtjev za izdavanje građevinske dozvole, tuženica ističe kako činjenica da je zahtjev za izdavanje građevinske dozvole sa pratećom dokumentacijom predan, ne znači da je dokumentacija bila potpuna, tehnički ispravna i upotrebljiva, već tuženica ukazuje da je bilo suprotno. Naime, tuženica se sama odlučila informirati u nadležnom uredu

za izdavanje građevinskih dozvola Grada Velike Gorice o statusu njezinog zahtjeva i mogućnosti naknadnog izdavanja građevinske dozvole za kat kuće, međutim je iz nadležnog ureda odgovoreno da radi nedovoljne površine i broja parkirnih mjesta u projektu tužitelja, tuženica neće biti u mogućnosti ishoditi novu građevinsku dozvolu radi površinskih ograničenja iz projekta. Zbog toga je tuženica 2. listopada 2024. podnijela podnesak sa zahtjevom za obustavu postupka ishođenja građevinske dozvole iz razloga što tužitelj u samom projektu nije predvidio ni dovoljno površine za buduća parkirna mjesta za izgradnju kata kuće, niti dovoljan broj parkirnih mjesta. Zbog prethodno navedenog, izdavanje građevinske dozvole, kako je to zatraženo od strane tužitelja, onemogućilo bi bilo kakvu daljnju izgradnju kata kuće (u kontekstu izdavanja nove građevinske dozvole). Tuženica je predložila izvođenje dokaznog prijedloga saslušanja tuženice i svjedokinje, njezine sestre Gordane Bilić, na okolnost primjene Ugovora i poslovnog odnosa sa tužiteljem. Zaključno, tuženica navodi da je iz dostavljene prepiske između stranaka vidljivo koji su bili zahtjevi tuženice, kao i da je tužitelja stalno upozoravala na nedostatke i prekoračenje rokova, pa je jasno da je tuženica u konkretnom slučaju postupala savjesno i pravovremeno u skladu s odredbama iz članka 596. i 598. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023; dalje – ZOO), slijedom čega predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz naknadu troškova postupka tuženici.

5. Sud je pozvao tužitelja da se očituje na podnesak tuženice od 7. listopada 2025. te se tužitelj očitovao navodeći da rok izvršenja nije bio bitan sastojak predmetnog Ugovora, što jasno proizlazi iz samog sadržaja Ugovora, budući da u Ugovoru nije sadržana niti jedna odredba kojom bi se određeni rok izrade pojedinih faza projekta označio kao bitan sastojak ugovora u smislu odredbe članka 324. ZOO-a, niti postoji klauzula kojom bi se propisale pravne posljedice zakašnjenja ili uvjetovale obveze tužitelja u slučaju prekoračenja ugovorenih rokova. Tužitelj, dakle, navodi da se u konkretnom slučaju radi o ugovoru u kojem rok nije bitan sastojak, pri čemu se dostavlja i sudska praksa koja govori u prilog tih tvrdnji. Tužitelj nadalje ističe da je imao puno pravo izvršiti ugovorenu obvezu i izvan formalno navedenog roka, sve dok tuženica nije izjavila prigovor ili raskinula ugovor, što se u konkretnom slučaju nikada nije dogodilo, budući da tuženica tijekom cijelog tijeka suradnje, pa ni nakon predaje pojedinih faza projekta, nije uputila niti jedan prigovor u pogledu kašnjenja, niti je zatražila raskid ugovora. Tužitelj navodi da primanje i prihvaćanje zakašnjelog rada u smislu odredbi ZOO-a ujedno isključuje pravo naručitelja da se naknadno poziva na zakašnjenje. Tužitelj stoga izričito navodi da je u konkretnom slučaju tuženica primila i prihvatila svaki projekt koji je izrađen u skladu s ugovorom, bez ijednog pisanog ili usmenog prigovora na kašnjenje. Tužitelj ističe da je time tuženica konkludentno potvrdila da zakašnjenje nije od bitnog značaja, te da prihvaća izvršeno djelo kao pravovremeno i valjano. Tužitelj nadalje ističe kako su svi njegovi radovi – uključujući idejni i glavni projekt – u cijelosti, stručno i savjesno izvršeni u skladu s ugovorom i važećim tehničkim propisima. S time u vezi, tužitelj ističe da naručitelj koji je primio i koristio izrađeno djelo bez prigovora, ne može naknadno osporavati valjanost izvršenja niti izbjegavati plaćanje ugovorene naknade. U konkretnom slučaju, tuženica ne samo da nije uputila nikakav prigovor, već je djelomično platila iznos od 2.125,00 EUR dana 30. rujna 2024., čime je zapravo priznala valjanost i dospjelost potraživanja, a preostali iznos od 2.000,00 EUR nije podmiren. Tužitelj isto tako navodi da su navodi tuženice o tome da je tužitelj, suprotno svom stručnom znanju, izradio projekt koji ne omogućuje ishođenje građevinske dozvole za dodatni kat, također su neosnovani i u potpunosti netočni, jer iz e-mail korespondencije od 17. siječnja 2024. jasno proizlazi da je

tuženica naknadno pitala tužitelja o mogućnostima dobivanja građevinske dozvole za nadogradnju jednog kata. Tužitelj je 18. siječnja 2024., odgovorio i obrazložio da je prema važećem Prostornom planu uređenja Grada Velike Gorice izgradnja dodatne etaže na predmetnoj lokaciji nemoguća zbog urbanističkih ograničenja, te predložio alternativno rješenje – izgradnju prizemlja, jedne etaže i potkrovlja, kao tehnički i pravno dopuštenu varijantu. Tu varijantu, kako navodi tužitelj, tuženica je primila, prihvatila i nije se više očitovala protivno tom rješenju, niti je zahtijevala izmjenu projekta.

6. Predmet ovog spora je potraživanje tužitelja s osnove neplaćenog računa broj 22/1 od 31. srpnja 2024., navedenog u Izvodu iz otvorenih stavki od 26. veljače 2025., a izdanog na temelju sklopljenog Ugovora o izradi projektno-tehničke dokumentacije od 6. studenog 2023. između stranaka.

6.1. U ovom postupku sporna je osnova tužbenog zahtjeva, sporno je jesu li prekoračeni rokovi propisani u predmetnom Ugovoru glede izrade pojedinih faza, je li tuženica u pravnom smislu istaknula prigovore prema tužitelju zbog prekoračenja rokova i urednosti ispunjavanja svog dijela obveze. Sporan je i način izvršenja ugovorne obveze od strane tužitelja glede projektnog zadatka kojeg je dobio. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva, pasivna legitimacija tuženice, niti aktivna legitimacija tužitelja.

7. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica, sud je tijekom postupka izveo dokaze uvidom u: u Izvod iz otvorenih stavki od 26. veljače 2025. (list 6 spisa), Ugovor o izradi projektno-tehničke dokumentacije od 6. studenog 2023. (list 36-38 spisa), Obavijest o utvrđenim posebnim uvjetima i uvjetima priključenja Grada Velike Gorice, Upravnog odjela za prostorno planiranje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, od 15. ožujka 2024. (list 39-40 spisa), Zahtjev za izdavanjem građevinske dozvole (list 41 spisa), Obavijest o urednom zahtjevu Grada Velike Gorice, Upravnog odjela za prostorno planiranje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, od 16. veljače 2024. (list 42 spisa), e-mail korespondenciju između tužitelja i tuženice (list 43-53 spisa), glavni projekt za predmetnu nekretninu (list 60-224 spisa), Odluku o donošenju prostornog plana uređenja Grada Velike Gorice (list 231-291 spisa, e-mail i SMS korespondenciju dostavljenu po punomoćniku tuženice (list 292-323 spisa).

8. Ovaj sud je, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno te na temelju rezultata dokaznog postupka, u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 i 146/2025; dalje - ZPP), ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim.

9. Odredbom članka 9. ZOO-a, određeno je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

10. Uvidom u predmetni Ugovor o izradi projektno-tehničke dokumentacije, sud je utvrdio da je odredbom članka 3. Ugovora dogovoreno da se svaka od četiri situacije (propisane u članku 2. Ugovora) plaća u iznosu 3.300,00 EUR, uvećano za iznos PDV-a. Odredbom članka 7. Ugovora je dogovoreno da će za svaku dodatnu stavku koja će biti naručena u sklopu projekta, a da nije dio članka 2. Ugovora, izvršitelj dati ponudu

po Jedinstvenom cjeniku usluga za arhitekte i investitore Hrvatske komore arhitekata, te će ista biti dodatno zaračunata i dodana računu za izvršene usluge.

10.1. Odredbom članka 8. Ugovora je propisano i dogovoreno da projektnu dokumentaciju koja je predmet ovog Ugovora izvršitelj se obvezuje izvršiti u rokovima kako slijedi: idejni projekt u roku 30 dana, glavni projekt u roku 60 dana, izvedbeni projekt u roku 20 dana, troškovnik radova u roku 10 dana. S time u vezi, odredbom članka 9. Ugovora je ugovoreno da se rokovi iz prethodnog članka produžuju ukoliko nastupe okolnosti za koje nije odgovoran izvršitelj kao što su: viša sila, neriješeni imovinskopravni odnosi, odnosi sa susjedima, promjene u organizaciji prostora u toku izrade projektno-tehničke dokumentacije od strane naručitelja.

10.2. Odredbom članka 11. stavka 2. Ugovora, dogovoreno je da ukoliko bi u tijeku izrade projektne dokumentacije iz članka 2. Ugovora došlo do promjene projektnog zadatka ili zahtjeva za promjenama na usvojenoj tehničkoj dokumentaciji ugovorne strane obvezuju se za tu promjenu sklopiti dodatak Ugovoru, a za dodatne radove na tehničkoj dokumentaciji izvršitelj će dati ponudu.

11. Na ročištu za glavnu raspravu, održanom 28. travnja 2026. sud je izveo dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja, Luke Bekavca, tuženice osobno te svjedokinje Gordane Bilić. Saslušanje svih navedenih osoba je izvedeno na okolnost sklapanja i provedbe ugovora, potom poslovne suradnje između stranaka te na okolnost davanja projektnog zadatka zakonskom zastupniku tužitelja. Na istom ročištu su stranke učinile nespornom visinu tužbenog zahtjeva, stoga sud nije izvodio dokazni prijedlog financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po prijedlogu tužitelja.

11.1. Saslušan na ročištu održanom 28. travnja 2026. zastupnik po zakonu tužitelja Luka Bekavac u bitnom je iskazao kako je primio poruku od strane tuženice 12. listopada 2023. sa upitom glede izrade ponude, nakon čega su se suglasili oko cijene i rokova te je 6. studenog 2023. sklopljen Ugovor. Isto tako je naveo da suradnja između tužitelja i tuženice bila u potpunosti korektna sve do 17. rujna 2024. kada je sestra tuženice (ovdje svjedokinja) predložila izgradnju nove etaže odnosno promjenu projektnog zadatka. U tome smislu je naveo kako promjena projektnog zadatka produljuje rokove, naročito uzimajući u obzir da se prilikom projektiranja, a u odnosu na dodatne zahtjeve tuženice, zastupnik po zakonu tužitelja mora savjetovati sa statičarem i ostalim suradnicima koji rade na projektu. Zastupnik po zakonu tužitelja je naveo i da je u odnosu na inicijalni projektni zadatak, a iz kojeg je proizlazilo da se objekt izgrađuje od cigle i armirano-betonskog skeleta, tuženica zahtijevala održavanje sastanka na kojem je tražila da se postojeća vrsta konstrukcije u potpunosti izmjeni na način da u jednom trenutku zahtjeva gradnju "poro beton blokovima" ispunjenim termoizolacijskim materijalom da bi se u travnju 2024. mijenjao konstruktivni sistem u armirani beton. U vezi ispostavljenog računa, koji je predmet ovog spora, zastupnik po zakonu tužitelja je naveo da tuženica nije odbila račun, te da da njega nije istaknula prigovore. Na upit punomoćnika tuženika vezano za to je li nakon prvog sastanka mogućnost nadogradnje kata na prizemnicu bila postavljena kao bitan uvjet projektnog zadatka, zastupnik po zakonu tužitelja je istaknuo da je to bilo spominjano kao ideja, dok se kao zadatak pojavilo u travnju 2024. kada se mijenjala i vrsta konstrukcije na način da od tada traži gradnju "poro beton blokovima" ispunjenim termoizolacijskim materijalom koji potom mijenja u gradnju armiranim betonom. U odnosu na problematiku vezanu za broj parkirnih mjesta koje je tuženica tražila, zastupnik po

zakonu tužitelja je naveo da je moguće osigurati pet parkirnih mjesta u skladu s prostornim planom ali uz izmjenu projektnog rješenja.

11.2. Saslušana na ročištu održanom 28. travnja 2026. tuženica je u bitnom iskazala da je točno ono što je zastupnik po zakonu tužitelja naveo glede normalne i susretljive komunikacije i suradnje pri čemu nadodaje da je smatrala da će zastupnik po zakonu tužitelja biti dovoljno otvoren da prihvati ideje i drugačiji prijedlog tlocrta objekta. Tuženica je istaknula da su na inicijalnom sastanku stranke razgovarale o kompletnom projektu te da je zajedno sa svojom sestrom Gordanom Bilić, predložila sklapanje predmetnog ugovora s mogućnosti nadogradnje kata iste površine na prizemnicu. U odnosu na upit je li tuženica izjavljivala prigovore na idejni projekt i svaku daljnju izmjenu projektne dokumentacije, tuženica je navela da nije konfliktna osoba, te da zbog korektne daljnje suradnje, ljubazno odbija prijedloge zastupnika po zakonu tužitelja i traži da se izradi ono što je dogovoreno. Tuženica je također izjavila da tužitelj nije ispunio svoju ugovornu obvezu, jer njezin inicijalni zahtjev vezan za konstrukciju s mogućnošću dizanja etaže nije ispunjen. Međutim, tuženica je isto tako navela da je platila dio predmetnog spornog računa jer da ne voli i nije nikome ostala dužna, ali je platila dio računa smatrajući da bi trebala riješiti sve svoje obveze. Također, tuženica je navela da je nakon godinu dana i nakon 14.000 EUR ostala bez projekta za gradnju kuće i odlučila je ne platiti barem taj zadnji iznos i razmisliti o povratu cjelokupnog iznosa po ugovoru.

11.3. Saslušana na ročištu održanom 28. travnja 2026. svjedokinja Gordana Bilić, sestra tuženice, u bitnom je iskazala da je sudjelovala u ovom pravnom odnosu od inicijalnog sastanka do kraja zajedničke suradnje. Navela je da zastupnik po zakonu tužitelja nije ispunio svoju obvezu iz ugovora, budući da nije isporučio što je traženo. Istaknula je i to da je tuženica bila zadužena za operativni dio pripreme projekta, dok je ona (sestra tuženice) bila u svojstvu financiranja projekta. U tom smislu nadalje navodi da se iz prethodno navedenog nije uključivala u dio vezan za izmjenu ili dopunu projekta u fazama, nego se uključivala u korespondenciju i suradnju onda kada su se trebali plaćati računi. Isto tako je navela da je 17. rujna 2024. poslala e-mail zastupniku po zakonu tužitelja u kojem ga obavještava da planira izgradnju i spomenutog kata, te da on pokrene proces dopune građevinske dozvole, međutim da je odgovorio 4. studenog 2024. kako je dobio rješenje o obustavi izdavanja građevinske dozvole. Sama svjedokinja je također navela da je ona prije 4. studenog 2024. dobila odgovor od gradskog ureda za prostorno planiranje da tuženica ne može dobiti građevinsku dozvolu za dogradnju prvog kata. Na upit punomoćnice tužitelja je li komunicirala sa zastupnikom po zakonu tužitelja nakon što je dobila informaciju u gradskom uredu za prostorno planiranje da se ne može sagraditi kat, svjedokinja je navela da ne želi odgovoriti na postavljeno pitanje.

12. U odnosu na istaknuti prigovor iz podneska tuženice od 21. svibnja 2026. da je zastupnik po zakonu tužitelja znao da je tuženica planirala izgradnju kata najranije 10. siječnja 2024. kada je ta okolnost spominjana u e-mail korespondenciji, sud ističe kako iz stanja spisa proizlazi da je zastupnik po zakonu tužitelja između ostalog u tom e-mailu naveo: "Gornji kat moguće je izvesti u potpunosti identično kao etažu prizemlja, naravno uz uvjet izvedbe nosive konstrukcije u istom rasteru i istih raspona kao na prizemlju. Budući da građevinska dozvola prestaje važiti tri godine nakon izdavanja, za istu ćete izraditi dokumentaciju i predavati zahtjev u trenutku kada se odlučite za izgradnju gornje etaže…" (list 53 spisa). Slijedom navedenog, među strankama nije sporno da postoji tehnička i pravna mogućnost nadogradnje kata na predmetnom

objektu. Međutim, iz cjelokupnog stanja spisa, a napose iz e-mail korespondencije koja je uslijedila nakon 10. siječnja 2024., proizlazi da se tuženica tek raspitivala o modalitetima i eventualnim mogućnostima takve nadogradnje, dok nije izričito ugovorila niti zatražila izradu projekta odnosno izmjenu građevinske dozvole u tom smjeru. Naprotiv, u e-mailu upućenom zastupniku po zakonu tužitelja dana 19. siječnja 2024., tuženica je očitovala svoju volju navodeći: "Sve što ste poslali ima smisla, sviđa nam se i možete krenuti u postupak predaje zahtjeva." (poleđina lista 50 spisa), čime je potvrdila suglasnost s dotadašnjim rješenjima, bez ugovaranja dodatnih radova na projektiranju gornje etaže.

13. Nadalje, a vezano za pravnu narav Ugovora o izradi projektno-tehničke dokumentacije, sud ističe da je riječ o ugovoru o djelu, u smislu odredbe članka 590. ZOO-a u kojem je propisano da se izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

13.1. S time u vezi, odredbom članka 598. stavka 1. ZOO-a propisano je da ako se u tijeku izvršenja djela pokaže da se izvođač ne drži uvjeta ugovora i uopće da ne radi kako bi trebalo, te da će izvršeno djelo imati nedostatke, naručitelj može upozoriti izvođača na to i odrediti mu primjeren rok da svoj rad uskladi sa svojim obvezama. Stavkom 2. istog članka je propisano da ako do isteka toga roka izvođač ne postupi po zahtjevu naručitelja, ovaj može raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete.

13.2. U konkretnom slučaju i iz stanja spisa proizlazi da je tuženica imala određene sugestije i želje u vidu izmjene koncepcije objekta, međutim ne proizlazi da je tuženica tužitelju u pravnom smislu prijavila kakve nedostatke, niti je zatražila uklanjanje kakvog nedostatka u određenom roku. Dakle, tuženica nije postupila u skladu s odredbom članka 598. ZOO-a i upozorila izvođača odnosno tužitelja na nedostatke, niti ga je pozivala na uklanjanje tih nedostataka u određenom roku.

13.3. Osim toga, a u vezi sa ranije navedenim prigovorima tuženice, sud posebno ističe da tuženica nije postupila u skladu s odredbama Ugovora, točnije u skladu s odredbom iz članka 11. stavka 2. Ugovora, u kojoj izričito stoji da ukoliko bi u tijeku izrade projektne dokumentacije iz članka 2. Ugovora došlo do promjene projektnog zadatka ili zahtjeva za promjenama na usvojenoj tehničkoj dokumentaciji ugovorne strane obvezuju se za tu promjenu sklopiti dodatak Ugovoru, a za dodatne radove na tehničkoj dokumentaciji izvršitelj će dati ponudu. Iz prethodno navedenog proizlazi da su stranke trebale sklopiti dodatak Ugovoru ukoliko je tuženica zaista imala namjeru da se izgradi dodatna etaža/kat na prizemnici kao inicijalno dogovorenoj opciji. Iz stanja spisa, međutim, nigdje ne proizlazi da je tuženica zahtijevala od zakonskog zastupnika tužitelja sklapanje dodatka Ugovoru niti je to tvrdila na ročištu za glavnu raspravu na kojem je saslušana. Iz tog utvrđenja ovaj sud izvodi zaključak da tuženica nije imala ozbiljnu namjeru za formalnom izmjenom projektnog zadatka te izgradnjom kata u fazi prije pokretanja ovog postupka, niti je istaknula prigovore u smislu odredbe iz članka 598. ZOO-a., nego je, po stajalištu ovog suda, bila riječ o raspitivanju za potencijalnu mogućnost izgradnje kata u narednom i neodređenom periodu.

13.4. Prethodno obrazloženo ima pravno uporište i u odredbi članka 619. ZOO-a, u kojem se navodi da sve dok naručeno djelo nije dovršeno naručitelj može raskinuti ugovor kad god hoće, ali je u tom slučaju dužan isplatiti izvođaču ugovorenu naknadu, umanjenu za iznos troškova koje ovaj nije imao, a koje bi inače imao da ugovor nije

raskinut, a i za iznos zarade što ju je ostvario na drugoj strani ili što ju je namjerno propustio ostvariti. Dakle, sud nalazi neosnovanim navode tuženice o njezinom nezadovoljstvu naručenim djelom, s obzirom na to da nije iskoristila pravo iz odredbe članka 619. ZOO i raskinula ugovor. Iz iskaza same tuženice, u kojem navodi da o raskidu tek razmišlja (dakle kao o mogućnosti), proizlazi da na njezinoj strani nije postojala ozbiljna namjera za raskidom ugovornog odnosa, radi čega ovaj sud takav iskaz tuženice ocjenjuje nevjerodostojnim.

14. U odnosu na prigovor tuženice vezan za tvrdnju da su rokovi propisani u predmetnom Ugovoru glede izrade pojedinih faza bitan sastojak Ugovora, sud ističe da je taj prigovor tuženice također neosnovan.

14.1. Odredbom članka 361. stavka 1. ZOO-a je propisano da kada je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu. Stavkom 4. istog članka je propisano da ta pravila važe kako u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u određenom roku, tako i onda kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po naravi posla.

14.2. Odredbom članka 362. stavka 1. ZOO-a je propisano da kada ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispuni svoju obvezu, a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje.

14.3. Isto tako, sud ukazuje na odredbu članka 9. Ugovora u kojoj se navodi da se rokovi iz članka 8. Ugovora produžuju ukoliko nastupe okolnosti za koje nije odgovoran izvršitelj kao što su: viša sila, neriješeni imovinskopravni odnosi, odnosi sa susjedima, promjene u organizaciji prostora u toku izrade projektno-tehničke dokumentacije od strane naručitelja. Naime, nije sporno da je u tijeku izrade projektno-tehničke dokumentacije tuženica imala određeni broj sugestija i želja u vidu izmjene koncepcije objekta, što je neupitno utjecalo na promjenu u organizaciji prostora, i što predstavlja osnovu u članku 8. Ugovora kao razlog produljenja rokova. Također, u samom Ugovoru nigdje nije izrijekom navedeno da je ispunjenje u roku bitan sastojak ugovora. O toj okolnosti govori brojna sudska praksa, između ostalog i sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u odluci poslovnog broja Pž 985/2022-2 od 26. svibnja 2026., u kojoj se navodi: "Da bi rok ispunjenja bio bitan sastojak ugovora, potrebno je, ne samo da stranke u ugovoru navedu rok ispunjenja obveze, nego i da to izrijekom ugovore tako da bude jasno i izričito izražena volja stranaka da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u tom roku". S obzirom na to da nije ugovoreno da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u ugovorenom roku, to ovaj sud odbija i taj prigovor tuženice kao neosnovan.

15. U odnosu na iskaze tuženice i svjedokinje Gordane Bilić, sud je utvrdio da tuženica i svjedokinja suglasno ističu da je izgradnja kata iste površine bila bitan uvjet i dogovor postavljen odmah na inicijalnom sastanku u studenom 2023. Međutim, takve tvrdnje izravno opovrgava pisana dokumentacija na listu 53 spisa. Naime, iz e-mail korespondencije od 10. siječnja 2024. jasno proizlazi da zastupnik po zakonu tužitelja tek tada upućuje tuženicu na mogućnosti i uvjete konstrukcije za eventualni gornji kat, izričito navodeći: „...za istu ćete izraditi dokumentaciju i predavati zahtjev u trenutku kada se odlučite za izgradnju gornje etaže…“. Dakle, da je izgradnja kata bila ugovorena od samog početka (kako to navode tuženica i svjedokinja), tuženica bi na navedeni e-mail tužitelja trebala reagirati prigovorom u smislu odredbe članka 598.

ZOO-a. Umjesto prigovora, tuženica u e-mailu od 19. siječnja 2024. (poleđina lista 50 spisa) odgovara: „Sve što ste poslali ima smisla, sviđa nam se i možete krenuti u postupak predaje zahtjeva.“. Po ocjeni ovog suda, tuženica je u potpunosti potvrdila istinitost iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, odnosno da je nadogradnja kata u toj fazi bila tek tuženičina ideja odnosno potencijalna mogućnost i naknadno raspitivanje, a da je pritom u potpunosti odobrila glavni projekt prizemnice.

15.1. Tuženica i u svojim podnescima i u iskazu inzistira na tome da je tužitelj cijelo vrijeme bio u zakašnjenju glede isporuke faza iz projekta. No, sud njezinu ocjenu tužiteljevog zakašnjenja nalazi pravno neutemeljenom kada se dovede u vezu s iskazom zastupnika po zakonu tužitelja kao i odredbom članka 9. predmetnog Ugovora. Naime, zastupnik po zakonu tužitelja je iskazao da je tuženica kontinuirano mijenjala zahtjeve oko vrste konstrukcije – od inicijalne cigle, preko "poro beton blokova" ispunjenih termoizolacijom, pa sve do travnja 2024. kada ponovno traži armirani beton. Samom logikom stvari, a u smislu članka 9. Ugovora, navedene stalne izmjene želja tuženice predstavljaju "promjene u organizaciji prostora u tijeku izrade" koje su opravdano produžavale rokove. Osim toga, e-mail korespondencija od 19. siječnja 2024. dokazuje da je tuženica bila upoznata s tijekom rada i da je odobrila predaju zahtjeva bez ikakvog prigovora na rokove.

15.2. Isto tako sud ističe kako je svjedokinja potvrdila da je 17. rujna 2024. poslala e-mail tužitelju tražeći dopunu građevinske dozvole za nadogradnju kata, a istovremeno navodi da je prije 4. studenog 2024. sama u gradskom uredu saznala da se kat ne može graditi zbog prostornih ograničenja. Kada se taj iskaz poveže s činjenicom navedenom u podnesku tuženice od 7. listopada 2025. da je tuženica već 2. listopada 2024. sama podnijela zahtjev za obustavu postupka izdavanja građevinske dozvole, te s činjenicom da je svjedokinja uskratila odgovor na pitanje je li komunicirala sa zastupnikom po zakonu tužitelja nakon što je dobila tu informaciju u gradskom uredu za prostorno planiranje - sud zaključuje da su tuženica i svjedokinja postupale protivno načelu savjesnosti i poštenja.

16. Slijedom svega do sada utvrđenog, ovaj je sud o osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučio primjenom odredbe članka 590. ZOO-a, u vezi s člancima 3. i 11. predmetnog Ugovora, budući da je tužitelj u cijelosti i stručno ispunio svoju obvezu izrade glavnog projekta. Nadalje, primjenom članka 598. ZOO-a, sud je utvrdio da tuženica nije valjano istaknula prigovore niti je odredila rok za otklanjanje eventualnih nedostataka, dok je primjenom odredbe članka 619. ZOO-a utvrđeno da tuženica nije imala ozbiljnu namjeru za raskidanjem Ugovora. Također, a u odnosu na prigovor zakašnjenja, sud je primijenio odredbu članka 9. Ugovora u vezi s odredbom članka 324. ZOO-a, utvrdivši da su rokovi opravdano produljeni zbog tuženičinih stalnih izmjena načina gradnje konstrukcije, stoga je po stajalištu ovog suda nesporno je da je tuženica u obvezi plaćanja preostalog utuženog iznosa iz računa.

17. Zaključno, budući da tuženica svojim navodima nije osporila osnovanost potraživanja tužitelja, te da nije dokazala da je platila iznos koje potražuje tužitelj, dok je sud tuženičin prigovor prekoračenja rokova propisanih u predmetnom Ugovoru, prigovor glede isticanja prigovora prema tužitelju na Ugovor i urednosti ispunjavanja svog dijela obveze te prigovor glede tužiteljeve izrade projektnog zadatka kojeg je dobio, ocijenio neosnovanim utvrđeno je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, te je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 219. stavka

1. ZPP-a, sve u vezi s odredbama iz članka 598. stavka 1. i članka 361. i 362. ZOO-a, odlučeno kao točki I. izreke ove presude.

18. U pogledu troškova, o ovršnim troškovima odlučeno je zajedno sa parničnim troškovima, što je u skladu sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. lipnja 2017. broj Su-IV-204/17. Presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi se ne održava na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno sa ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka. U skladu s odredbom članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, tužitelju je u odnosu na vrijednost predmeta spora trebalo priznati zatraženi trošak sastava podneska od 28. srpnja 2025., podneska od 28. listopada 2025., podnesak od 15. siječnja 2026. te podnesak od 12. svibnja 2026., u skladu s Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: OT), za svaki u iznosu 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25% odnosno u ukupnom iznosu 1.000,00 EUR. Također je priznat i zatraženi trošak pristupa na ročište održanog 5. ožujka 2026. i pristupa na ročište održanog 28. travnja 2026. u skladu s Tbr. 9. t. 1. OT, za svaki u iznosu 200,00 EUR uvećano za PDV od 25% odnosno u ukupnom iznosu 500,00 EUR. Tužitelju je valjalo priznati i trošak sastava prijedloga za ovrhu na temelju Tbr. 11. t. 1. OT u iznosu 200,00 EUR uvećano za PDV od 25%, trošak predujma naknade javnog bilježnika i ostatak naknade u ukupnom iznosu 25,00 EUR s obzirom da su isti i plaćeni te se dokazi o plaćanju tih računa nalaze u spisu. Tužitelju su, dakle, sveukupno priznati troškovi parničnog postupka u iznosu 1.775,00 EUR. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama II. i III. izreke ove presude.

18.1. S obzirom na to da tuženica nije uspjela u parnici, niti po osnovi niti visini, to joj, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a, ne pripada pravo na naknadu troškova postupka u zatraženom iznosu od 1.466,45 EUR, stoga je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

Velika Gorica, 3. studenog 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Ivana Klaić Žlepalo
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
12:49:57

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D333232383437333934373 9
OU=Signature
S=Klaić Žlepalo
G=Ivana
CN=Ivana Klaić Žlepalo

Sutkinja
Ivana Klaić Žlepalo

Nacrt presude izradio
viši sudski savjetnik
Luka Perković

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 (petnaest) dana.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku
- presuda nepravomoćna
- kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088f-92b5a**

Kontrolni broj: **048bb-74c12-e7ef9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Klaić Žlepalo, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.